

Centraal Bureau
voor de Statistiek

Rapport

Follow-up analyse methodebreuk Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden 2014

Godelief Mars

John Michiels

Rob Willems

CBS Heerlen
CBS-weg 11
6412 EX Heerlen
Postbus 4481
6401 CZ Heerlen
+31 45 570 60 00
www.cbs.nl

projectnummer 301416
BPM, SAL
15 december 2016

kennisgeving De in dit rapport weergegeven opvattingen zijn die van de auteur(s) en komen niet noodzakelijk overeen met het beleid van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	4
2. Wijzigingen in de gegevensverzameling	5
3. Methode	6
4. Resultaten	8
5. Conclusies en aanbevelingen	9
6. Literatuur	10
7. Bijlagen	11

1. Inleiding

Vanaf 2014 verschilt de wijze van gegevensverzameling van de Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden (NEA) op enkele punten van eerdere jaargangen. Dergelijke veranderingen kunnen systematische effecten op de uitkomsten hebben, kortweg aangeduid als methodebreuken. In 2015 zijn de methodebreuken die in 2014 zijn ontstaan voorlopig onderzocht met behulp van een structureel tijdreeksmodel (Mars, Pleijers en Willems, 2015; Van den Brakel en Roels, 2010). Bij de 16 onderzochte kernindicatoren¹ zijn deels wel en deels niet voorlopige methodebreuken geconstateerd. Hoe meer waarnemingen onder de nieuwe wijze van gegevensverzameling beschikbaar zijn, des te beter de schattingen van methodebreuken. Daarom is aanbevolen vervolgonderzoek uit te voeren. Dit rapport doet verslag van het vervolgonderzoek met waarnemingen van 2015.

Het vervolgonderzoek wordt bemoeilijkt doordat de wijze van gegevensverzameling in 2015 en 2016 opnieuw is gewijzigd. Deze wijzigingen zijn nodig om de beoogde respons te kunnen realiseren, maar bemoeilijken de schatting van methodebreuken. Doordat de gegevensverzameling in drie achtereenvolgende jaren wijzigt, kan met de gegevens van 2015 en 2016 niet op de gebruikelijke manier een nauwkeurigere schatting van de methodebreuken in 2014 gemaakt worden. Wel kan een schatting gemaakt worden van de vergelijkbaarheid van de kernindicatoren vanaf 2014 met 2013 en eerder. Het onderhavige vervolgonderzoek richt zich daarom op de volgende vraag:

Zijn de uitkomsten van de 16 kernindicatoren vanaf 2014 volgtijdelijk vergelijkbaar met 2013 en eerder?

Het verschil tussen de oude en nieuwe trend mag niet geïnterpreteerd worden als een schatting van de methodebreuk, maar wordt omwille van de leesbaarheid toch aangeduid als 'breuk'.

Hoofdstuk 2 geeft een beknopt overzicht van de wijzigingen in de gegevensverzameling in 2014, 2015 en 2016. Hoofdstuk 3 beschrijft de wijze waarop de volgtijdelijke vergelijkbaarheid van 16 kernvariabelen in de NEA is onderzocht. In hoofdstuk 4 volgt een beschrijving van de resultaten van de analyse. Ten slotte volgt in hoofdstuk 5 een aantal conclusies en aanbevelingen.

Vanaf 2014 verschilt de wijze van gegevensverzameling van de Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden (NEA) op enkele punten van eerdere jaargangen. Dergelijke veranderingen kunnen systematische effecten op de uitkomsten hebben. In hoeverre hiervan sprake is, en of de uitkomsten dan nog volgtijdelijk vergelijkbaar zijn, kan op verschillende manieren onderzocht worden. CBS en TNO hebben de volgtijdelijke vergelijkbaarheid van de NEA-uitkomsten onderzocht en daarbij, in overleg, ieder een andere methode en criteria toegepast. Deze leiden deels, maar niet geheel tot dezelfde conclusies. De methode en uitkomsten van de CBS-aanpak staan beschreven in dit rapport en in Mars, Pleijers en Willems (2015). De methode en uitkomsten van de TNO-aanpak staan beschreven in Hooftman, De Vroome en Van den Bossche (2016).

¹ De kernindicatoren zijn geselecteerd in overleg met TNO en SZW. In eerste instantie zijn indicatoren geselecteerd die vermeld worden in het SZW-jaarverslag, beleidsinformatie van SZW en de levering van arbeidsongevallen aan Eurostat. In aanvulling daarop zijn enkele andere indicatoren voorgesteld die regulier worden gepubliceerd op StatLine. Een overzicht van de 16 geselecteerde kernindicatoren is beschikbaar in hoofdstuk 4.

2. Wijzigingen in de gegevensverzameling

De NEA is vanaf 2014 gecombineerd met de nieuwe enquête Bedrijfsongevallen in Nederland (BON). Hierdoor hoefde voor BON geen afzonderlijke waarneming opgestart te worden en voor de NEA de frequentie niet verlaagd te worden naar tweejaarlijks. De gecombineerde enquête NEA-BON, in publieke communicatie kortweg 'NEA', dient als primaire bron voor de EU-statistiek arbeidsongevallen in Nederland. Hiermee voldoet Nederland aan de zogeheten ESAW verordening (European Statistics on Accidents at Work; Commissieverordeningnummer 349/2011) van de Europese Commissie.

Hoofdzakelijk door de combinatie van NEA en BON is de wijze van gegevensverzameling in 2014 veranderd. De wijzigingen zijn beknopt weergegeven in Tabel 1 en beschreven in Hooftman et al. (2015) en Janssen (2014). Mogelijke gevolgen voor de uitkomsten zijn uitvoerig beschreven in hoofdstuk 3 en 5 van de voorlopige analyse van de methodebreuken (Mars, Pleijers en Willems, 2015).

Tabel 1 Wijzigingen in de gegevensverzameling NEA 2014-2016

Jaar	Wijzigingen
2014	<ul style="list-style-type: none">• De dataverzameling verloopt via internet en papier met internet als grootste mode. Voorheen was papier de grootste mode.• CBS verzorgt de dataverzameling; voorheen een veldwerkbureau.• De steekproefomvang is verhoogd.• De leeftijdsafbakening van de doelpopulatie is verruimd.• Bij de steekproeftrekking worden enkele bedrijfstakken oversampled.• Voor de weging wordt de bedrijfstak volgens de polisadministratie gebruikt; voorheen was dat de bedrijfstak gecorrigeerd voor zelfrapportage.• Diverse vraagstellingen zijn gewijzigd.• Als responsverhogende maatregelen zijn extra herinneringsbrieven verstuurd en de waarneemperiode verlengd.
2015	<ul style="list-style-type: none">• Er is geëxperimenteerd met incentives om de respons te verhogen. De steekproef voor NEA-BON 2015 is voor het experiment aselekt opgedeeld in drie groepen:<ul style="list-style-type: none">○ 2/5 deel van de steekproef kan €250 aan cadeaubonnen winnen,○ 2/5 deel van de steekproef kan een iPad Air 2 winnen,○ bij 1/5 deel van de steekproef wordt géén incentive toegepast.• De responsverhogende maatregelen uit 2014 zijn niet ingezet.• Voor het aandeel werknemers met een arbeidsongeval is een extra verwerkingsregel toegepast.
2016	<ul style="list-style-type: none">• Iedereen in de steekproef kan €250 aan cadeaubonnen winnen.• De responsverhogende maatregelen uit 2014 zijn niet ingezet.

In 2014 bleken extra maatregelen nodig om de beoogde respons te behalen. Naar aanleiding daarvan is in 2015 geëxperimenteerd met incentives om de respons te verhogen (Janssen, 2015). De inzet van incentives heeft effect gehad op de hoogte en samenstelling van de respons (Hooftman, Mars en Janssen, 2016). In 2016 is één incentivestrategie ingevoerd (Janssen, 2016).

3. Methode

Om de omvang van methodebreuken te kwantificeren, is het methodologisch gezien het beste om een parallel traject uit te voeren. Dan kan namelijk direct na afloop van de dataverzameling de omvang van de breuken geschat worden door de uitkomsten van het paralleltraject en het nieuwe traject met elkaar te vergelijken. Om budgettaire redenen is niet de voorkeur gegeven aan een paralleltraject, maar aan een tijdreeksanalyse (Van den Brakel en Roels, 2010).

Aan de tijdreeksanalyse ligt de veronderstelling ten grondslag dat met een tijdreeksmodel op basis van eerdere NEA-jaargangen de ontwikkeling van doelvariabelen goed kan worden beschreven. Daarmee wordt ook aangenomen dat op het moment van de verandering in de wijze van gegevensverzameling alle afwijkingen van de ontwikkeling volgens het model kunnen worden opgevat als methodebreuken. Als de echte ontwikkeling van de doelvariabele op dat moment afwijkt van het model, zal dit ten onrechte worden opgevat als een methodebreuk.

Structurele tijdreeksmodellen worden opgebouwd uit één of meer componenten, zoals een trendcomponent of seizoencomponent. Soms wordt de continuïteit van het fenomeen dat door een tijdreeks wordt beschreven plotseling blijvend en voor langere tijd 'verstoord', bijvoorbeeld door een wijziging in de onderzoeksopzet die een systematisch effect heeft op de uitkomsten. Dit effect kan worden gekwantificeerd middels een zogenaamde interventieanalyse. Het structurele tijdreeksmodel voor de NEA is opgebouwd uit de volgende componenten:

- *een trendcomponent*: deze beschrijft de werkelijke trend van een tijdreeks, ontdaan van andere effecten. De trend kan, maar hoeft niet lineair te zijn. Als een fenomeen bijvoorbeeld aanvankelijk daalt en vervolgens stijgt, beschrijft de trendcomponent een U-vorm en zal voor 2014 een punt verwachten dat in het verlengde van de stijging ligt.
- *een regressiecomponent*: hieraan is een interventievariabele toegevoegd die 1 is vanaf 2014 en 0 in voorgaande jaren. De bijbehorende regressiecoëfficiënt kan worden geïnterpreteerd als de grootte van de breuk door de wijzigingen in 2014.
- *een storingsterm*: deze bevat de tijdreeks ontdaan van andere componenten en representeert onder andere de steekproefruis.

Met de jaargangen tot en met 2013 zijn enkele doelvariabelen voor 2014 geschat en deze schattingen zijn vergeleken met de reële cijfers voor 2014. Het verschil geeft de geschatte omvang van de methodebreuken. De uitkomsten van deze analyse zijn beschreven in Mars, Pleijers en Willems (2015). De gehanteerde methode is uitvoeriger beschreven in Mars, Pleijers en Willems (2015) en Van den Brakel en Roels (2010).

Normaliter is de definitieve schatting na een aantal jaren beschikbaar. Ieder jaar komt er namelijk een nieuwe waarneming onder de nieuwe wijze van gegevensverzameling beschikbaar waarmee de omvang van de breuken nauwkeuriger kan worden vastgesteld. Bij de NEA doet zich de bijzonderheid voor dat de gegevensverzameling in 2015 en 2016 opnieuw is gewijzigd. Deze wijziging heeft effect gehad op de hoogte en samenstelling van de respons (Hoofman, Mars en Janssen, 2016). Desondanks is een nieuwe schatting gemaakt van de regressiecoëfficiënten met de gegevens tot en met 2015. Daarbij wordt verondersteld dat in 2014 de trend verticaal is verschoven (de 'breuk') en dat deze (absolute) verschuiving geldt voor de hele periode vanaf 2014. De regressiecoëfficiënt schat de verschuiving. De *follow-up* analyse gebruikt alle beschikbare jaargangen om de trends van de kernindicatoren tot en met 2015 te schatten, rekening houdend met een breuk in 2014. De *follow-up* schatting die in dit rapport

beschreven wordt, mag niet geïnterpreteerd worden als nauwkeurigere schatting van de omvang van de methodebreuken in 2014. De schatting is wél bruikbaar om vast te stellen of de uitkomsten van de kernindicatoren vanaf 2014 vergelijkbaar zijn met 2013 en eerder.

De uitkomsten van een kernindicator worden volgtijdelijk vergelijkbaar geacht vanaf 2014 met 2013 en eerder, als er géén sprake is van een significante breuk. Is er wél een significante breuk, dan is de betreffende indicator vanaf 2014 in principe niet vergelijkbaar met 2013 en eerder. Een breuk wordt als significant beschouwd, als de kans kleiner dan 5% is dat een breuk van de gevonden omvang door toeval tot stand gekomen is. De kans dat een breuk van de gevonden omvang door toeval tot stand gekomen is, kan berekend worden onder aanname van normaliteit met een gemiddelde van 0 en een variantie zoals berekend door de gebruikte software: Ox .

Merk op dat “significantie” hier anders gebruikt wordt dan bij het vergelijken van gemiddelden van twee steekproeven. In dat laatste geval wordt ‘alles’ significant, als de steekproef maar groot genoeg is. In de onderhavige analyse hangt significantie af van de omvang van de breuk en de variabiliteit van de reeks: hoe dichter de waargenomen uitkomsten tot en met 2015 bij de geschatte trend (met een verticale verschuiving in het breukjaar) liggen, des te kleiner is de variantie van de breukschatting en des te signifikanter is een breuk. En hoe grilliger het verloop van de waargenomen punten, des te meer variantie en des te minder significant is een breuk. Zie ter illustratie Figuren 3 en 7 in de bijlage. De geschatte trend met breuk van het aandeel werknemers met een goede gezondheid loopt nagenoeg door de waargenomen punten heen (figuur 3), terwijl de waargenomen punten van het aandeel werknemers dat regelmatig veel kracht moet zetten verspreid rondom de geschatte trend met breuk liggen (figuur 7).

De input voor de analyses bestaat uit de NEA-uitkomsten voor de 16 kernindicatoren tot en met 2015, de steekproefomvang (het aantal mensen dat gerepsondeerd heeft) en de standaardfouten van de kernindicatoren. Voor de meeste variabelen is dat vanaf 2007. Daarbij is de leeftijdsafbakening voor alle jaren beperkt tot 15 tot 65 jaar, omdat deze leeftijdsafbakening tot en met de NEA 2013 is gehanteerd.

4. Resultaten

Tabel 2 geeft een overzicht van de kernindicatoren en hun vergelijkbaarheid in de tijd. De uitkomsten vanaf 2014 worden niet vergelijkbaar geacht met 2013 en eerder, als er sprake is van een significante breuk. Een breuk wordt als significant beschouwd, als de kans kleiner dan 5% is dat een breuk van de gevonden omvang door toeval tot stand gekomen is. Merk op dat “significantie” en “p-waarde” hier afwijkend gebruikt worden dan bij het vergelijken van gemiddelden van twee steekproeven (zie hoofdstuk 3).

Tabel 2 Vergelijkbaarheid van 16 kernindicatoren vanaf 2014 met 2013 en eerder, werknemers van 15 tot 65 jaar

%	p-waarde	Volgtijdelijk vergelijkbaar?
Vraagstelling veranderd in 2014		
Arbeidsongeval met minimaal 1 dag verzuim	0,000	Nee
Arbeidsongeval met minimaal 4 dagen verzuim	0,000	Nee
Algemene gezondheid	0,000	Nee
Vraagstelling in 2014 gelijk gebleven ten opzichte van eerdere NEA jaren		
Verwaarloost gezinsactiviteiten door werk	0,954	Ja
Verwaarloost werk door gezinsactiviteiten	0,865	Ja
Erg snel werken	0,000	Nee
Regelmatig veel kracht zetten	0,767	Ja
Zelf beslissen	0,000	Nee
Emotioneel veeleisend werk	0,195	Ja
Lichamelijk geweld door klanten	0,210	Ja
Intimidatie door klanten	0,573	Ja
Tevredenheid met arbeidsomstandigheden	0,984	Ja
Tevredenheid met het werk	0,135	Ja
Burn-outklachten (% ja)	0,000	Nee
Werkdruk als reden voor verzuim	0,000	Nee
Individueel ziekteverzuimpercentage (deeltijdgecorrigeerd)	0,883	Ja

Tabel 2 maakt onderscheid tussen variabelen waar de vraagstelling is gewijzigd en variabelen waarbij dat niet het geval is. Het wijzigen van de vraagstelling kan immers op zichzelf al leiden tot onvergelijkbare uitkomsten. Het is echter niet mogelijk om de oorzaken van verschillen in uitkomsten vast te stellen met behulp van het tijdreeksmodel. Bij alle variabelen waar de vraagstelling is gewijzigd wordt inderdaad een significante breuk gevonden en bij 4 van de 13 overige indicatoren ook. In totaal zijn dus 7 van de 16 kernindicatoren volgtijdelijk niet vergelijkbaar.

Een overzicht van de waargenomen reeksen, de geschatte trend en de geschatte omvang van de breuken is opgenomen in de bijlage in Tabel A en Figuur 1 tot en met 16.

5. Conclusies en aanbevelingen

Dit onderzoek is een vervolg op het voorlopige onderzoek naar de methodebreuken die zijn ontstaan als gevolg van de integratie van NEA en BON in 2014 (Mars Pleijers en Willems, 2015). In dat onderzoek zijn analyses uitgevoerd voor 16 kernindicatoren, waarbij deels wel en deels niet voorlopige methodebreuken zijn geconstateerd. Hoe meer nieuwe waarnemingen, des te beter de schattingen. Daarom is aanbevolen de uitgevoerde analyses nog een of twee keer te herhalen met nieuwe gegevens. Dit wordt bemoeilijkt doordat in 2015 en 2016 de gegevensverzameling opnieuw is gewijzigd. De *follow-up* schatting die in dit rapport beschreven is, mag daarom niet geïnterpreteerd worden als nauwkeurigere schatting van de omvang van de methodebreuken in 2014. De schatting is wél bruikbaar om vast te stellen of de uitkomsten van de kernindicatoren vanaf 2014 vergelijkbaar zijn met 2013 en eerder. Van de 16 onderzochte kernindicatoren blijken er 9 vanaf 2014 volgtijdelijk vergelijkbaar te zijn met 2013 en eerder. Voor de overige 7 indicatoren (waaronder 3 met gewijzigde vraagstelling) zijn de uitkomsten niet volgtijdelijk vergelijkbaar.

De NEA bevat veel meer indicatoren dan de 16 die in dit onderzoek en het voorgaande zijn onderzocht. Op basis van de uitgevoerde onderzoeken kan niet worden voorspeld welk aandeel van de overige indicatoren niet volgtijdelijk vergelijkbaar is en welke indicatoren het betreft. Dit vergt aanvullende analyses voor de betreffende indicatoren. Deze analyses zijn niet voorzien. Bij het vergelijken van de cijfers van NEA 2014 en latere jaren met die van NEA 2013 en eerder is daarom voorzichtigheid geboden. Wanneer cijfers van vóór en vanaf 2014 in eenzelfde analyse, tabel of figuur worden gebruikt, wordt sterk aanbevolen om te vermelden dat de cijfers mogelijk niet volgtijdelijk vergelijkbaar zijn.

6. Literatuur

- Brakel, J.A. van den & Roels, J. (2010). Intervention analysis with state-space models to estimate discontinuities due to a survey redesign. *Annals of Applied Statistics*, 4, 1105-1138.
- Hooftman W.E., de Vroome E.E.M., en van den Bossche S.N.J. (2016) *Trendanalyses op basis van de NEA: een beschouwing van de NEA-designwijzigingen per 2014*. TNO, Leiden.
- Hooftman, W.E., Mars, G.M.J. en Janssen, B. (2016). *Evaluatie incentive experiment NEA-BON 2015*. Leiden/Heerlen: TNO/CBS.
- Hooftman, W.E., Mars, G.M.J., Janssen, B., Vroome, E.E.M. de, en Bossche, S.N.J. van den (2015). *Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden 2014: Methodologie en globale resultaten*. Leiden/Heerlen: TNO/CBS.
- Janssen, B. (2014). *Onderzoeksdesign Dataverzameling Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden / Bedrijfsongevallen in Nederland*. CBS Heerlen, 24 juni 2014.
- Janssen, B. (2015). *Onderzoeksdesign Dataverzameling Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden / Bedrijfsongevallen in Nederland 2015*. CBS Heerlen, 11 september 2015.
- Janssen, B. (2016). *Onderzoeksdesign Dataverzameling Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden / Bedrijfsongevallen in Nederland 2016*. CBS Heerlen, 28 juli 2016.
- Mars, G., Pleijers, A. en Willems, R. (2015). *Analyse methodebreuk Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden – Bedrijfsongevallen Nederland (NEA-BON) 2014*. CBS Heerlen.

7. Bijlagen

- Tabel A Geschatte omvang van de methodebreuken en significantiewaarden voor de kernindicatoren
- Figuur 1 Werknemers met een arbeidsongeval met ten minste 1 dag verzuim
- Figuur 2 Werknemers met een arbeidsongeval met ten minste 4 dagen verzuim
- Figuur 3 Algemene gezondheid (% goede gezondheid)
- Figuur 4 Verwaarloost gezinsactiviteiten door werk
- Figuur 5 Verwaarloost werk door gezinsactiviteiten
- Figuur 6 Erg snel werken
- Figuur 7 Regelmatig veel kracht zetten
- Figuur 8 Zelf beslissen
- Figuur 9 Emotioneel veeleisend werk
- Figuur 10 Lichamelijk geweld door klanten (% ja)
- Figuur 11 Intimidatie door klanten (% ja)
- Figuur 12 Tevredenheid met arbeidsomstandigheden (% tevreden)
- Figuur 13 Tevredenheid met het werk (% tevreden)
- Figuur 14 Burn-outklachten (% ja)
- Figuur 15 Werkdruk als reden voor verzuim
- Figuur 16 Individueel ziekteverzuimpercentage (deeltijdgecorrigeerd)

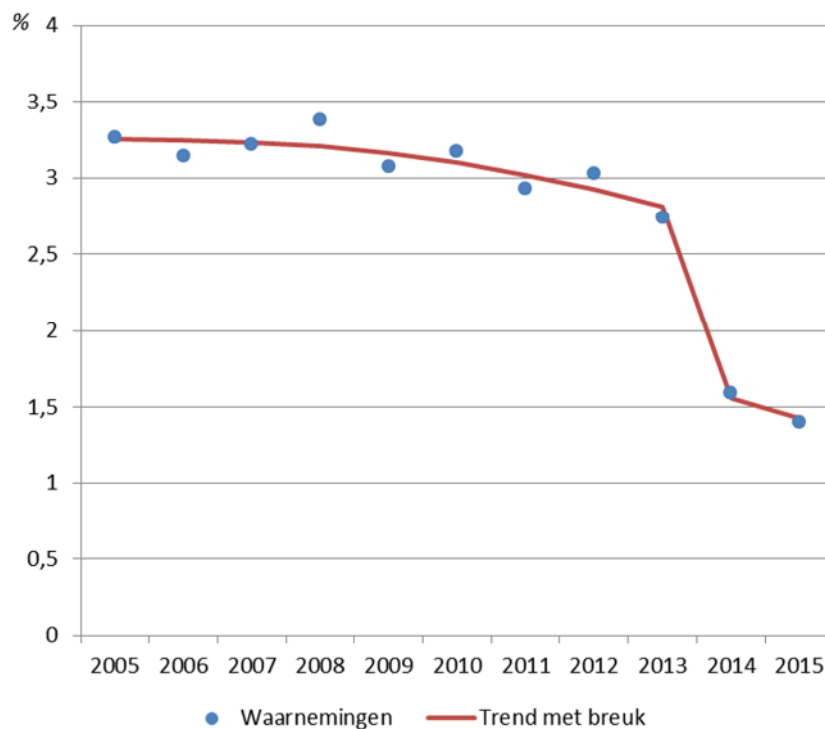
Noot: De verticale as van de figuren 1 tot en met 16 begint niet altijd bij nul. Hiervoor is gekozen om de variabiliteit in de tijd uit te laten komen.

Tabel A Geschatte omvang van de methodebreuken en significantiewaarden voor de kernindicatoren

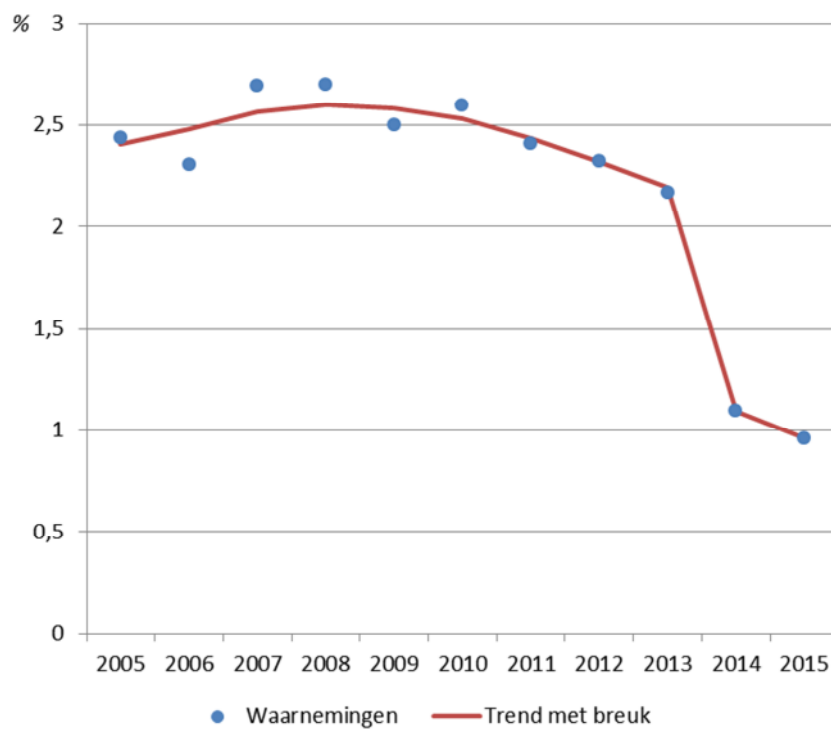
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Absolute omvang breuk	p
%													
<i>Vraagstelling veranderd</i>													
Arbeidsongeval met minimaal 1 dag verzuim	3,3	3,1	3,2	3,4	3,1	3,2	2,9	3,0	2,7	1,6	1,4	-1,13	0,00
Arbeidsongeval met minimaal 4 dagen verzuim	2,4	2,3	2,7	2,7	2,5	2,6	2,4	2,3	2,2	1,1	1,0	-0,97	0,00
Algemene gezondheid (% goede gezondheid)	.	.	91,4	90,8	90,5	89,8	90,1	90,3	91,0	82,1	82,5	-9,38	0,00
<i>Vraagstelling gelijk gebleven tov eerdere NEA jaren</i>													
Verwaarloost gezinsactiviteiten door werk	.	.	10,1	9,2	10,0	9,2	8,8	8,5	9,3	8,7	8,3	0,03	0,95
Verwaarloost werk door gezinsactiviteiten	.	.	1,9	1,9	2,2	2,3	2,1	2,1	2,1	2,4	1,9	-0,04	0,86
Erg snel werken	.	.	33,9	32,3	32,8	34,4	32,5	31,2	32,3	36,9	36,6	5,15	0,00
Regelmatig veel kracht zetten	.	.	18,4	20,5	18,2	21,5	19,5	20,4	19,1	20,6	20,6	0,39	0,77
Zelf beslissen	.	.	.	64,6	62,7	62,7	61,2	60,2	59,6	60,3	59,6	1,99	0,00
Emotioneel veeleisend werk	.	.	12,3	11,8	12,5	12,1	12,0	10,5	11,9	12,2	11,8	0,81	0,20
Lichamelijk geweld door klanten (% ja)	.	.	5,8	6,5	6,3	6,1	5,9	6,4	6,1	5,9	5,7	-0,36	0,21
Intimidatie door klanten (% ja)	.	.	19,7	18,9	19,4	18,3	19,5	19,1	19,4	18,9	18,6	-0,30	0,57
Tevredenheid met arbeidsomstandigheden (% tevreden)	69,4	71,5	72,6	76,1	74,1	77,2	74,0	75,6	73,0	73,0	72,9	-0,05	0,98
Tevredenheid met het werk (% tevreden)	.	.	77,4	78,4	78,5	78,8	77,9	78,2	77,5	76,3	76,2	-0,93	0,14
Burn-outklachten (% ja)	.	.	11,3	12,4	12,6	13,1	12,8	13,1	12,4	14,6	13,6	2,68	0,00
Werkdruk als reden voor verzuim	.	.	7,0	6,9	5,9	5,8	6,0	5,5	5,2	6,5	5,9	1,44	0,00
Individueel ziekteverzuimpercentage (deeltijdgecorrigeerd)	4,8	4,5	4,2	4,1	4,0	4,2	4,3	4,1	4,0	3,7	4,0	-0,03	0,88

Noot: Het betreft gewogen uitkomsten voor werknemers van 15 tot 65 jaar. Als er een punt staat, ontbreken (in de tijd vergelijkbare) gegevens.

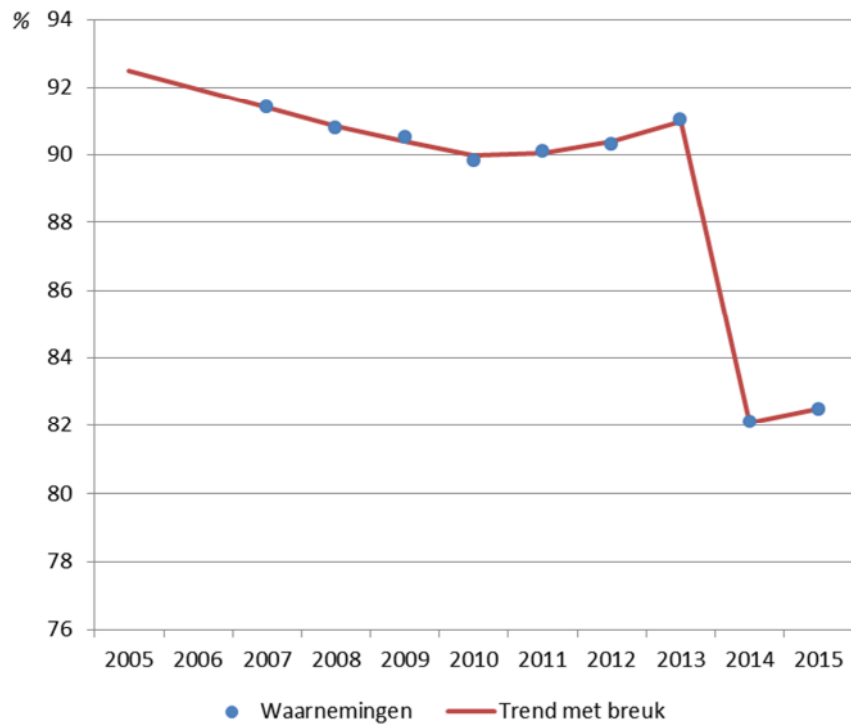
**Figuur 1 Werknemers met een arbeidsongeval met ten minste 1 dag verzuim
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)**

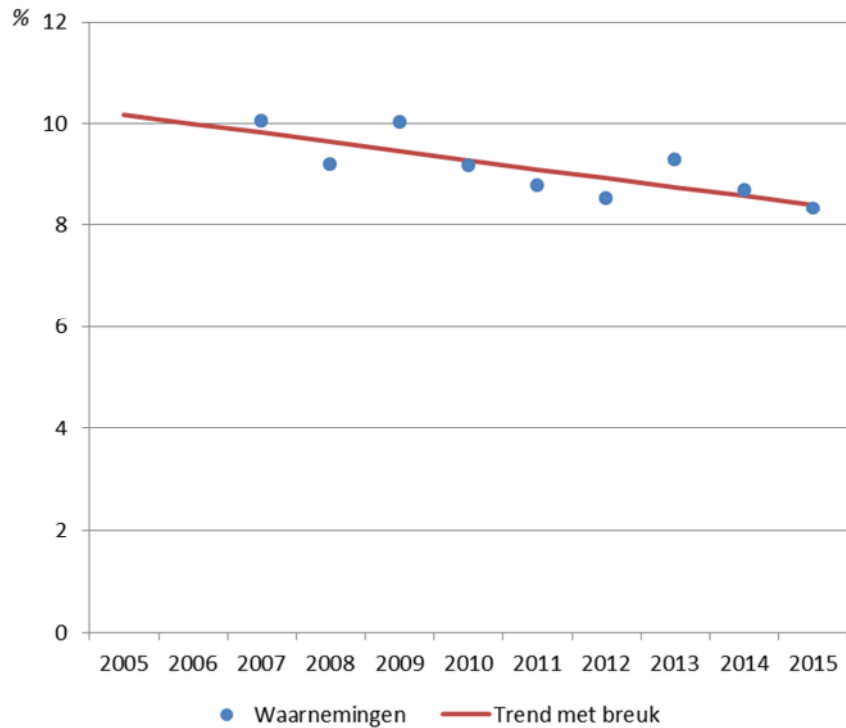
**Figuur 2 Werknemers met een arbeidsongeval met ten minste 4 dagen verzuim
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)**

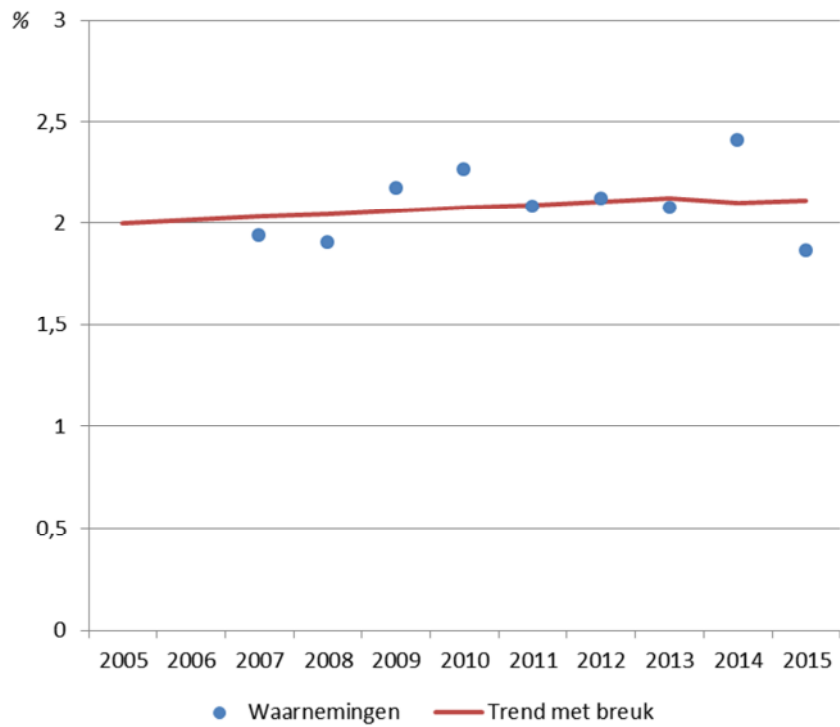
**Figuur 3 Werknemers met een goede gezondheid
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)**

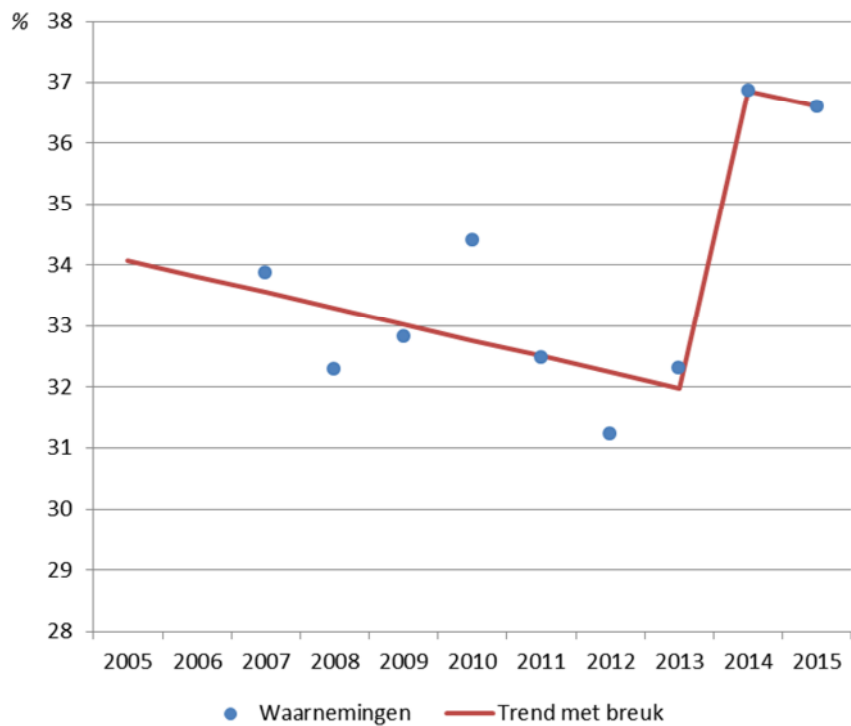
**Figuur 4 Verwaarloost gezinsactiviteiten door werk
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)**

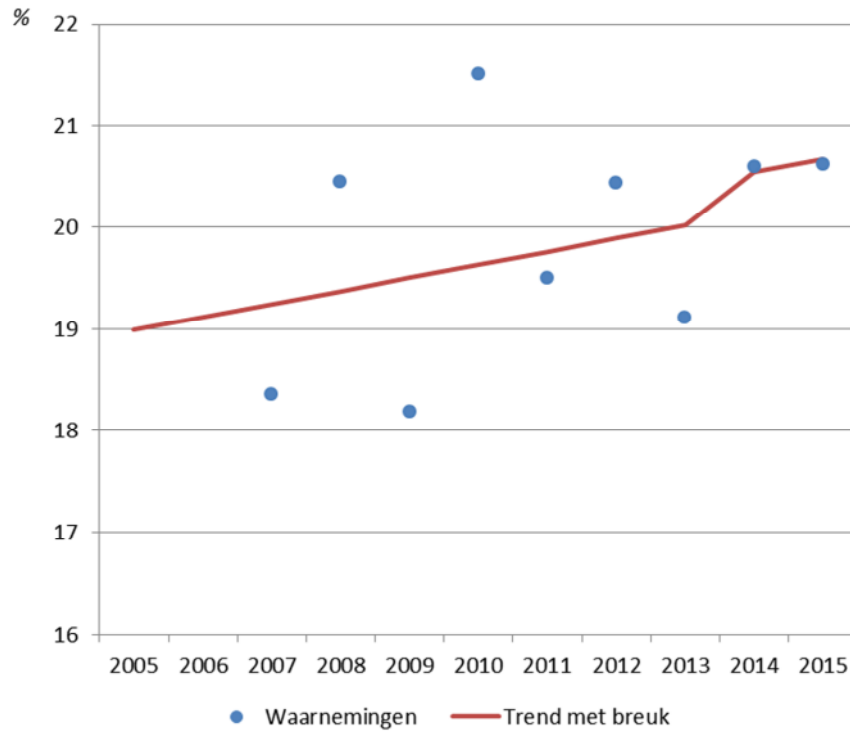
**Figuur 5 Verwaarloost werk door gezinsactiviteiten
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)**

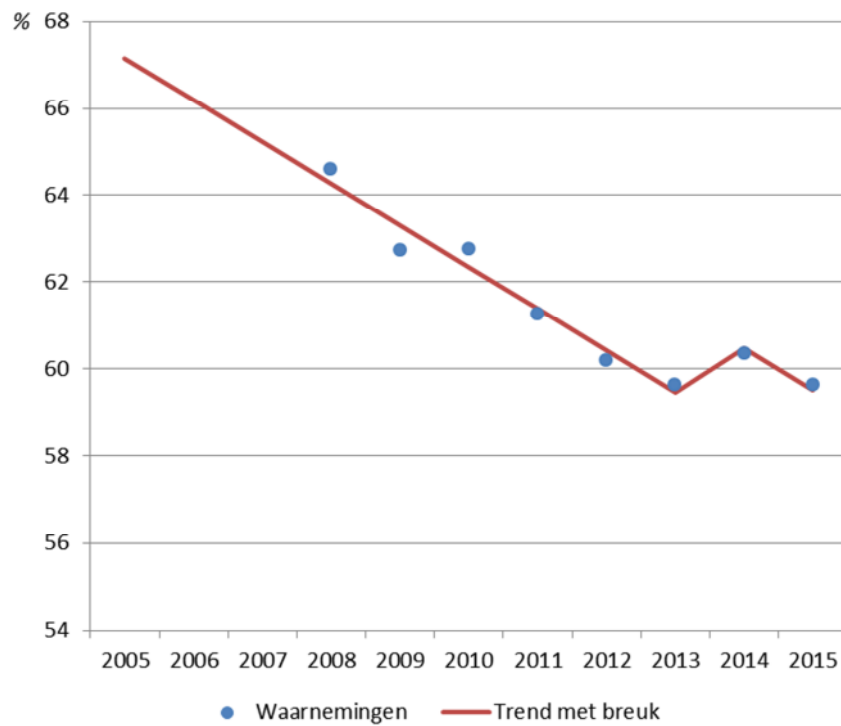
**Figuur 6 Erg snel werken
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)**

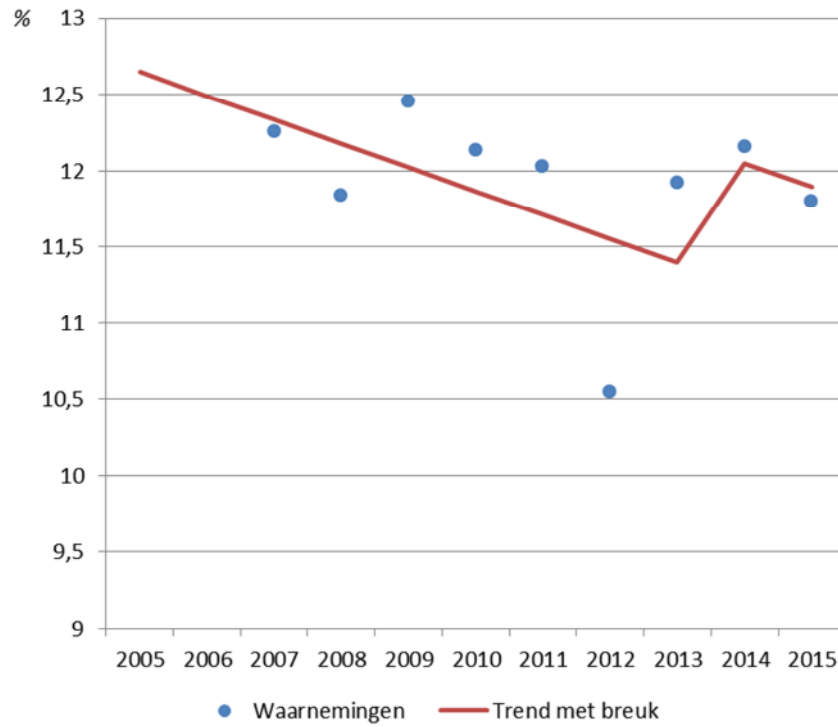
Figuur 7 Regelmatig veel kracht zetten
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)

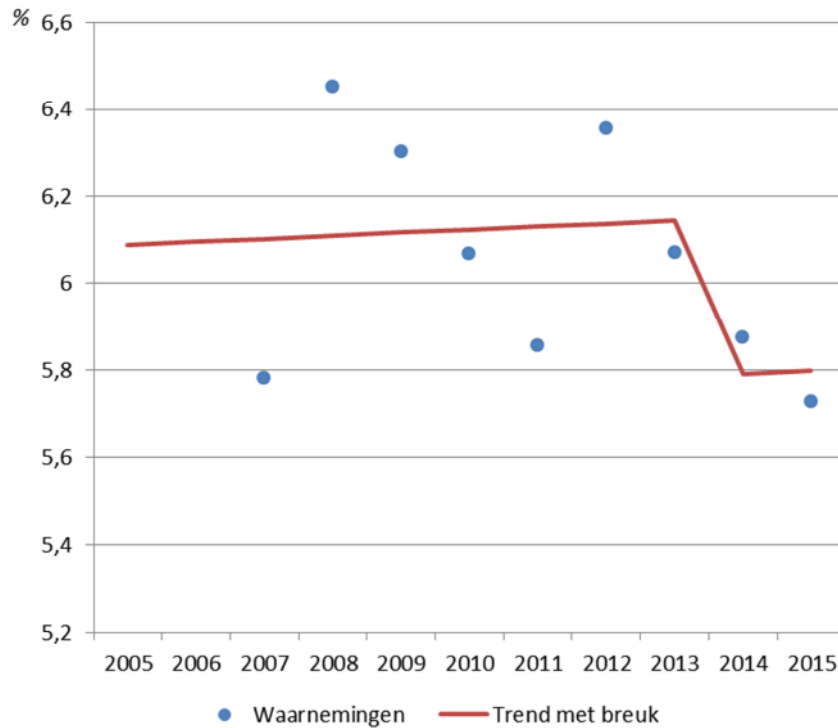
Figuur 8 Zelf beslissen
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)

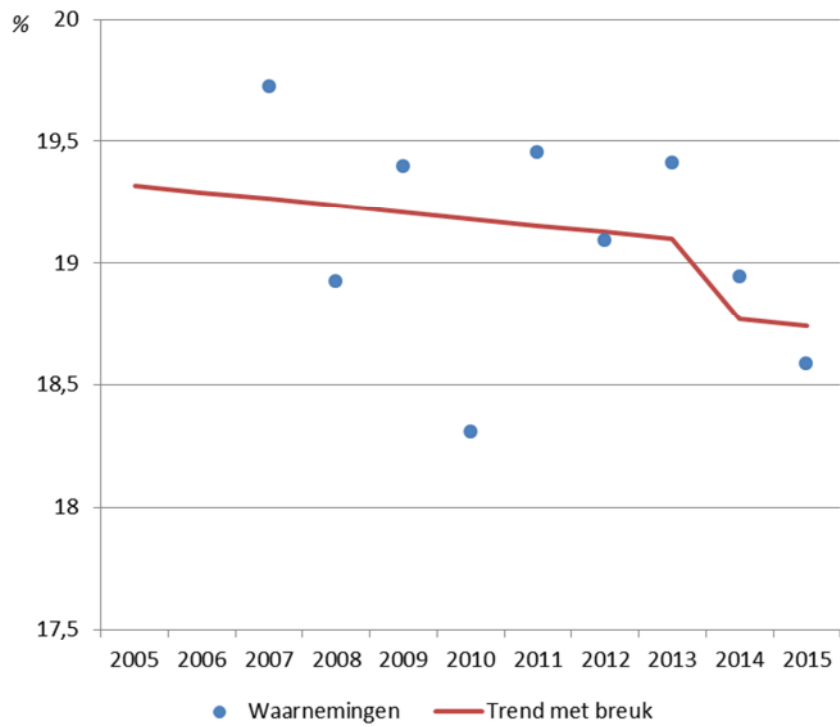
**Figuur 9 Emotioneel veeleisend werk
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)**

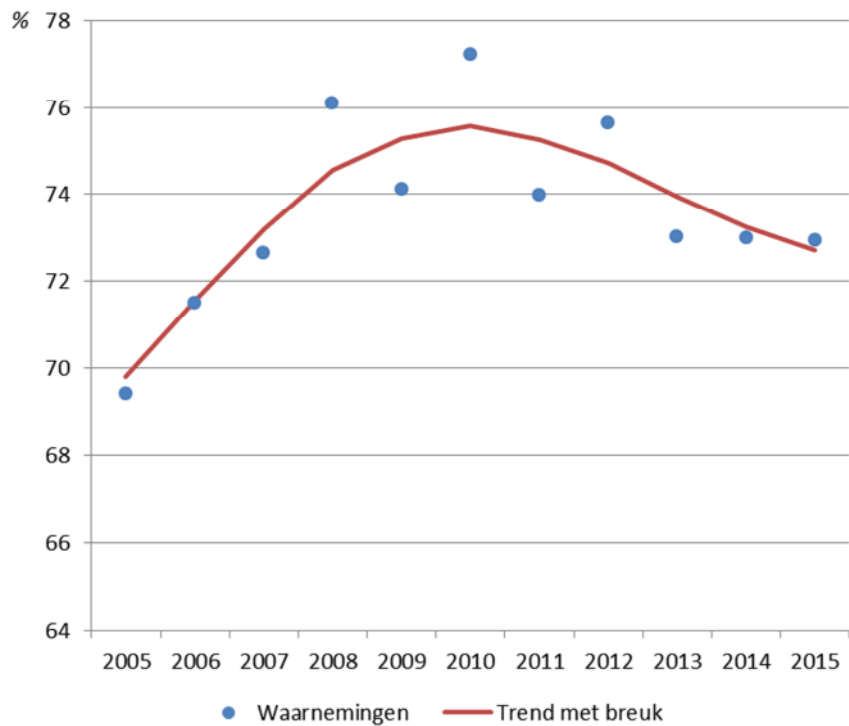
**Figuur 10 Lichamelijk geweld door klanten
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)**

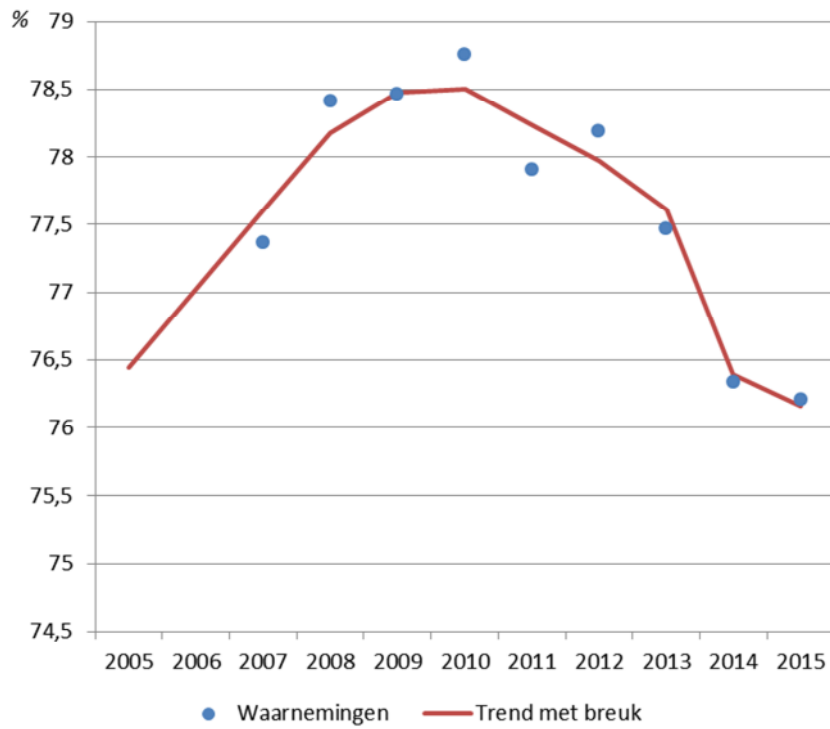
Figuur 11 Intimidatie door klanten
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)

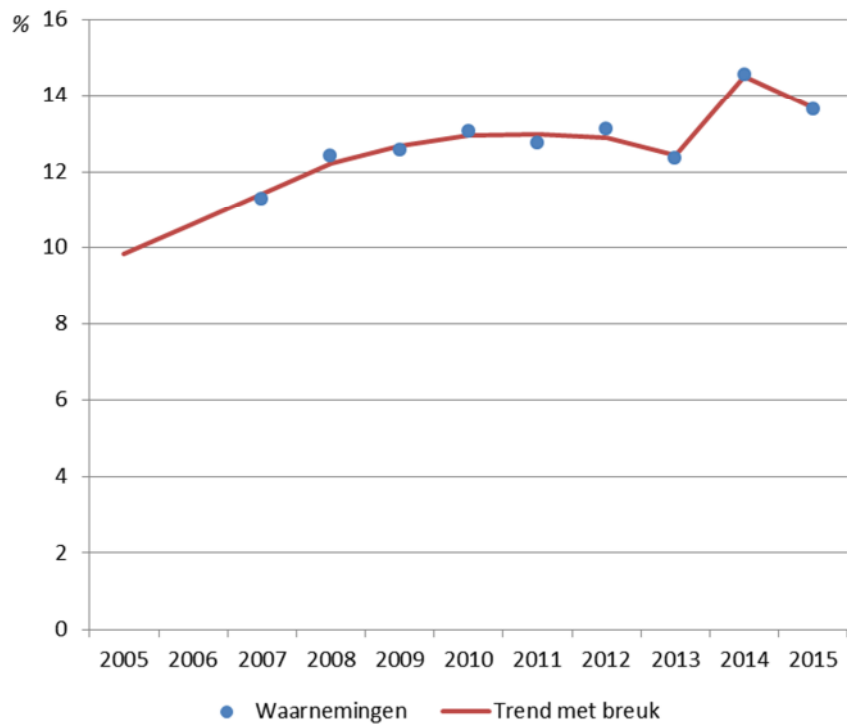
Figuur 12 Tevredenheid met arbeidsomstandigheden
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)

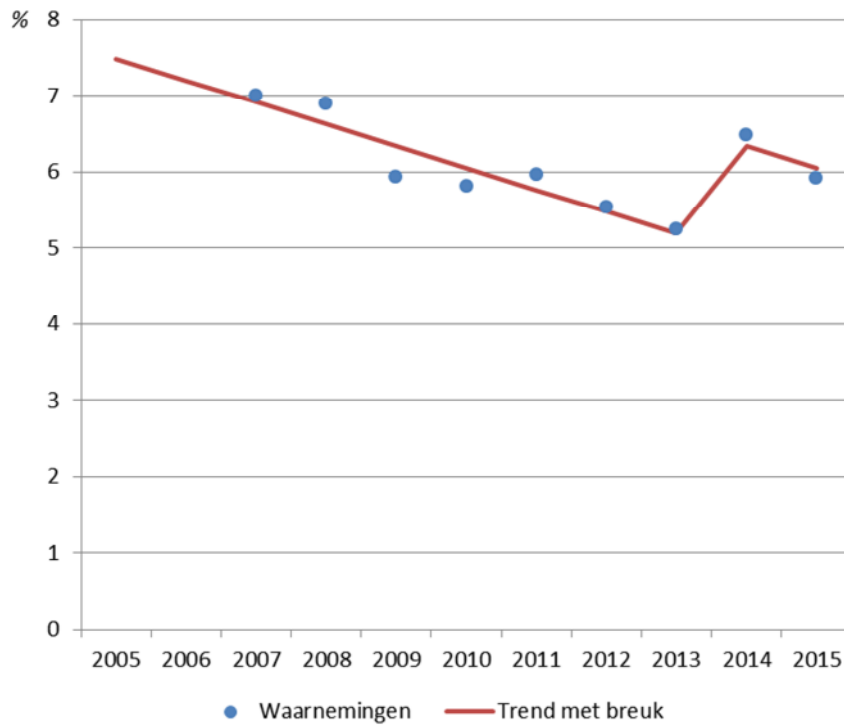
Figuur 13 Tevredenheid met het werk
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)

Figuur 14 Burn-outklachten
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)

**Figuur 15 Werkdruk als reden voor verzuim
(niet volgtijdelijk vergelijkbaar)**

**Figuur 16 Individueel ziekteverzuimpercentage (deeltijdgecorrigeerd)
(wel volgtijdelijk vergelijkbaar)**

